

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ, ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਖਰਚਾ (ਫੀਸ) ਕਿਵੇਂ ਲਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣੇ, ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਵਰਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਾਂਗ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੀਰਥ ਕਰਨਗੇ, ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਖਰਚਾ ਹੀ ਖਰਚਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਵਰਸਾ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਲਉ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਟਿਊਸ਼ਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਫਿਰ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਧਰੇ ਹੋਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਜਾਣ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਈਆਂ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਬਣਾਏ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮਤਲਬ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਵੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯੁੱਕਤੀਆਂ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਦੇ ਲਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਹੁਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਤੇ ਸਹਿਜ ਵੀ ਹੈ, ਡਿਫੀਕਲਟ ਤੋਂ ਡਿਫੀਕਲਟ ਵੀ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪਵਿੱਤਰ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ.... ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਗ ਚਾਹੀਦਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੁਸੰਗ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਰਾਮ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ। ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਲੇਕਿਨ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ - ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਹੁਣ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਜਾਨਣ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ। ਲਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਦੇਵਤਾਈ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਦੇਵਤਾ ਅੱਖਰ ਐਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਇੱਥੇ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਅੱਛਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ ਐਡ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਕੋਡੀ ਵਰਗੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾਈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਡੀ ਖਰਚੇ। ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖਰਚਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਿਆ। ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਬੱਚਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਓਵੇਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਵੱਡੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖਰਚਾ ਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਗੰਗਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ, ਖਰਚਾ ਲੱਗਿਆ ਕੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਂਟਰ

ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਬਾਪ ਬੈਰੁੰਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਸਮਝੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਲਿੰਕਨ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਗ਼ਰੀਬ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਨਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਖਰਚਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਗ਼ਰੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਫੀਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪਦ ਪਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਕੁੱਝ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਗ਼ਰੀਬ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਗ਼ਰੀਬ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਧਨ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੀ ਲੈਣਗੇ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ। ਬੈਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਨਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਆ ਗਏ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਫਿਕਸ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਚੋਜ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੋਹਰੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੋਹਰੀ ਸੀ। ਜਵਾਹਰਾਤ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਮੀਟੇਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਰੀਅਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੀਅਲ ਜਵਾਹਰਾਤ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੀ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਤਨ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਇਹ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਇਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਤਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇਹ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੀਵਾਰਾਂ, ਛੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀਮਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ ਬਸੰਤ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਵੇਕ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਣ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਰਾਈਟ ਇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ? ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਚੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੀ ਹੁਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗਾ ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੋ ਇਥੋਂ ਦੇ ਸੈਪਲਿੰਗ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੂਬਣ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ - ਓਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ... ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਾਸ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੰਗੀਨ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਲਿਖ ਦੇਵੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ? ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੱਟ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ-ਖੜ੍ਹੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਕੇ ਫਿਰ ਵੇਖੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲਦਾ ਹੈ? ਅੱਖਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਿੱਜਦੀਆਂ ਹਨ? ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕੁੱਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮੰਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। 'ਬਾਬਾ' ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਵਰਸਾ। ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੱਖਰ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਨਾ ਸੁਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਪੱਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਿਆਨ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੱਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਸਲ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਓ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਆਓ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੱਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਮੱਤ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਏਵਰ ਪਾਵਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਵੀ ਸੰਭਾਲੋ, ਸਿਰਫ਼ ਬੁਧੀਯੋਗ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਅੱਛੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਨਾ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤੇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਲੈਕਿਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਧਨ ਦੀ, ਬੁੱਧੀ ਦੀ, ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ... ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ।
